

[Handelsministeren.]

Det ærede Medlem gjorde ogsaa nogle Bemærkninger om § 22 og spurgte mig, om de, der faktisk paa lovlige Vis havde løst deres Næringsbevis og drev deres Virksomhed, kunde blive berøvet Retten til at kalde sig Mester. Det fremgaar af § 22, at

„Ministeriet for Handel og Industri kan efter Samraad med Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk foreskrive, at Betegnelsen „Mester“ i Forbindelse med Angivelse af en Haandværksvirksomhed alene tilkommer Personer, der — foruden at have erhvervet Næringsbrev paa den paagældende Næring — har bestaaet en i Henhold til Loven om Lærlingeforholdet anordnet Læreprøve i vedkommende Fag eller ved en af Ministeriet godkendt Prøve eller paa anden som fyldestgørende anerkendt Maade har godtgjort at besidde Færdighed i Faget.“

Det vil altsaa sige, at Ministeriet skal træffe Bestemmelse i paakommende Tilfælde, og jeg maa ogsaa med Hensyn til det andet Punkt, som det ærede Medlem berørte, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt vedkommende kan komme i Betragtning som Medlem af Kommissioner og Nævn, som Voldgiftsmand, Synsmand, Skønsmand o. s. v., henviser til, at Folk, der har lært deres Fag, fortrinsvis anvendes. For Resten maa jeg sige, at denne Bestemmelse har faaet netop den Form, som Venstres Medlemmer i Folketingsudvalget har stillet Forslag om at give den, og jeg tror, at § 22 nu er formet saaledes, at der kan tages det fornødne Hensyn til alle Sider. Jeg tror ikke, den Udformning, Paragraffen nu har faaet, vil volde nogen Vanskelighed, eller at den vil vise sig at indeholde Kilde til Uretfærdighed overfor nogen.

Det ærede 4de tingvalgte Medlem (Elisa Petersen) beklagede, at Kvinderne havde faaet en saa daarlig Stilling, som Tilfældet nu viste sig at være. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at Kvinderne har faaet en særlig daarlig Stilling ved dette Lovforslag. Forholdet er det, at de har faaet en bedre Stilling end hidtil. Hidtil kunde en gift Kvinde overhovedet ikke løse Næringsbevis, det kan hun nu paa lige Fod med Manden. Har hun løst Næringsbevis inden Ægteskabet, og Manden ogsaa har løst Næringsbevis forinden, beholder de begge deres Næringsbevis. Har Manden ikke løst Næringsbevis inden Ægteskabet, beholder hun sit, men Manden kan ganske vist ikke løse Næringsbevis. Der er ikke Tvivl om, at der er gjort Ret og Skel. Det eneste, der kan tvistes om, er, om man

skulde opretholde den Bestemmelse, hvorefter baade Manden og Hustruen kunde løse Næringsbevis. Men der har ikke været Mulighed for at opnaa Enighed derom. Jeg tillægger det heller ikke afgørende Betydning.

Saaledes som Lovforslaget nu er formet, mener jeg alt i alt, at det, selv om det er Resultatet af et Kompromis, dog i det hele og store er saaledes, at man kan bruge det, og jeg kan ogsaa anbefale det ud fra det Synspunkt, at man ønsker størst mulig Næringsfrihed.

Johannes Jensen: Den højtærede Handelsminister oplyste, at § 22, der handler om Mesternavnet, er formet af Venstres Medlemmer i Udvalget i det andet høje Ting. Derom kunde jeg ikke vide noget. Havde jeg vidst det, havde jeg maaske spurgt mine Meningsfæller derovre, hvad de mente. Nu vidste jeg ikke, om Bestemmelsen ikke var formet af den højtærede Minister. Men jeg maatte i hvert Fald gaa ud fra, at den er godkendt af den højtærede Minister, selv om den ikke er formet af ham, og at han derfor maatte være klar over, hvad den betød. Det var det, jeg gerne vilde have at vide, men ikke fik at vide, om denne Paragraf, sammenholdt med § 96, har Henblik paa generelt at bevare den Ret, som Haandværksmestrene før Loven har haft til at kalde sig Mestre. Det plejer jo i alle andre Forhold at være saaledes, at en Gang erhvervet Ret mister man ikke, fordi der kommer en ny Lov. § 22 taler om, at der skal aflægges en Prøve, at denne Prøve kan være af forskellig Art, at Beviset kan føres „paa anden som fyldestgørende anerkendt Maade“, men det forudsætter jo, at den enkelte skal underkaste sig denne Prøve, skal saa at sige godkendes, medens det, jeg spurgte om, var: Kan de Haandværksmestre, som har erhvervet Adkomst før Lovens Ikrafttræden, bevare Retten til at kalde sig Mester, og kan de ikke sidestilles med dem, der senere aflægger Fagprøven? Selv om den højtærede Minister ikke i Dag er i Stand til at besvare dette Spørgsmaal paa en Maade, der er fyldestgørende for mig, vil jeg bede om, at vi faar dette Spørgsmaal klaret inden Sagens anden Behandling.

Handelsministeren (Hauge): Der er for mig ingen Tvivl om, at de Mestre, som allerede har løst Næringsbrev og har anvendt Mesterbetegnelsen som Skilt for deres Virksomhed, kan, saaledes som § 22 er formet, ogsaa i Fremtiden erholde Tilalelse til at benytte denne Betegnelse.